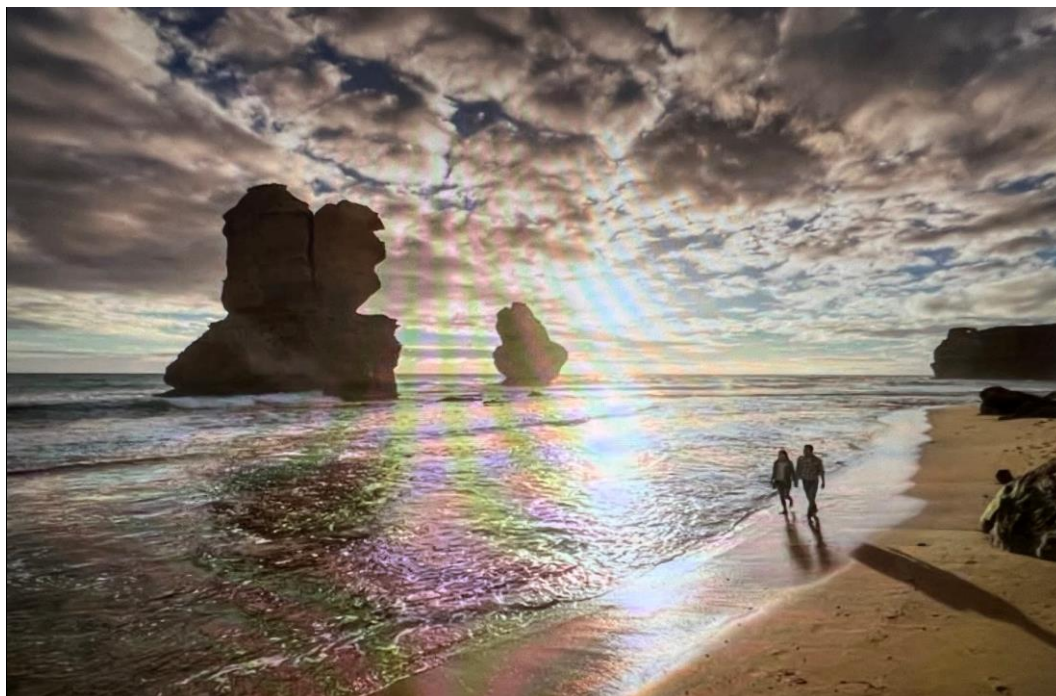

Tình Thù Trên Đất Úc

(tiếp theo Hai Cò và Biển Cả)

Phan Nhật Bắc

Chiều xuống trên bãi biển Geelong Australia

Phan Nhật Bắc

Tưởng cũng nên nhắc lại chuyện ông Sĩ Quan Dù tên Huy bị Công An Phan Rang bắt cùng với mấy ông Tàu vượt biên ,

-Anh đi đâu ra đây? Tên Công An người Bắc hỏi ông Tàu Chợ Lớn

-Dạ Ngộ li làm ăn mà li mua Cá khô ló lem về Sài Gòn bán kiếm chút lời nuôi dợ con mà khổ quá ,mấy nị đánh Tư sản ló lấy hết dôi

-Anh cam mờm ai đánh Tư sản mấy anh bóc lột nhân răn nhà lược lấy lại trả cho dân nghe chưa.

-Chời ơi Ngộ cũng là dân mà có chả lại cho dân đâu ,ló lem dề Bắc hết dôi ,tui thấy mà. Chát một cái bạt tai nhoáng lửa của tên Công An nói tiếng Bắc làm ông Tàu chảy máu mũi Trên chuyến xe mọi người im bật thời của họng súng ,ông Tàu trắng mặt trung niên im bật chùi máu mũi

Ông Huy bị còng đứng một góc ,không dám manh động thẳng Du kích cầm cây M16 đạn đã lên nòng sẵn sàng bắn nếu ông Huy chạy ,

Chiếc xe Quân vận còn nguyên Logo của VNCH chở cả đám 12 người Tàu và ông Huy về Ty Cảnh sát cũ ,tổng vào những căn phòng dơ dáy tối tăm ,chúng không cho ăn để đói đến chiều vất vào vài ổ bánh mì khô và một thau nước .

Ăn vừa xong khoảng 1 tiếng Công An đem ông cựu Sĩ quan Dù lên phòng ,

-Anh ngồi xuống đó viết một tờ khai về cây súng AK này ở đâu Anh có ? ,giết cán bộ để cướp hay mua của ai thành khẩn khai báo ,tên Công An chấp pháp người Nam dân Phan Rang nói phủ đầu

-Anh không biết tôi nhưng tôi biết Anh ở làng Tri Thủy Quê của Thiệu Anh có bà con xa với hần,nên Anh đi lính Dù chỉ ngồi Văn phòng không ra trận đúng không ?

Huy cố nhìn tên Công An chấp pháp chợt nhớ ra tên này là Thiếu úy biên tập viên của Cảnh sát cũ hần là tên nằm vùng trong Cảnh sát ngày xưa.

Huy gật đầu mua thời gian ,chờ tìm cách chạy tội đùa hết cho Hai Cò người ngư dân Phan Thiết khai là mua cây súng từ đó vì hần chưa biết Hai Cò đã vượt biên ,và chính Hai cò bắn chết hai người trên chiếc ghe mà hần dùng để cướp ghe trên vùng biển Phan Thiết

Huy nghĩ là Hai Cò khai và chỉ điểm cho Công An Phan Rang bắt hần khi trả lại cây AK Huy bị một trận đòn thừa sống thiếu chết ,đưa ra Toà Nhân dân tuyên án cướp có vũ trang Nhưng nhờ mấy người còn sống trong chiếc ghe khai là Hai Cò bắn về phía chiếc ghe của đám Huy nên hần thoát khỏi Án Tử hình ,kêu án 3 năm tù cải tạo tội tàng trữ vũ khí và cướp ghe trốn vượt biên đưa lên Trại giam A30 Tuy Hòa thi hành án hần cầm thù Hai Cò thề ra tù sẽ đi Phan Thiết tìm xin tí huyết .

Công An Phan Thiết khi biết Hai Cò đã vượt biên cùng Trang chúng kéo đến niêm phong căn nhà Trang ở ,và luôn khu vườn trồng Bưởi tại Phú Hội ,chia cho bọn Cán bộ Bắc kỳ

Đến năm 1982 cuối sau khi ra tù Huy vô Phan Thiết tìm Hai Cò ,nhưng bóng chim tăm cá hỏi ai cũng nói không biết ,người ta nói có một người tên Hai Cò đã vượt biên lâu rồi ,khi tả lại hình dáng thì Huy biết chắc Hai Cò đã ra đi ,thân nhân hai người bị đạn chết trút căm thù lên Hai Cò theo lời khai của Huy .

Huy vượt biên thành công định cư tại Úc năm 1984, hần chưa biết Hai Cò đã định cư tại đây đã dọn nhà xuống Geelong một Thành phố nằm về hướng Tây Nam của Melbourne có một bến cảng lớn nằm ven biển là một Thành phố du lịch, căn nhà nằm tại vùng gần bờ biển Hai Cò mua được một chiếc thuyền đánh cá ven bờ sau khi học lấy bằng lái Tàu và xin giấy phép hành nghề gia hạn mỗi năm năm,với sự cộng tác của Tí người đi theo trong chuyến vượt biên đem vợ con xuống Geelong theo Hai Cò vì tiếng gọi của Trùng Dương

-Anh Hai Cò thằng Tí gọi

-Nghề mần biển ở đây nhiều khê hén thủ tục tùm lum ,còn vụ An toàn nữa phát chán

-Ừ thì xứ Tây mà họ đặt tiêu chuẩn Anh toàn trên hết nhớ đừng nhậu lái tàu tụi Cảnh Sát biển Úc đo nồng độ lấy bằng thì khổ nghe chưa.

-Em biết mà khi nào có hơi men Anh lái nghen ,vì đi biển không đem theo chai rượu ngâm Sâm nó lạnh teo dái luôn anh ơi mùa Đông cóng luôn .

-Ừ tao quen rồi mình cứ đánh cá đến đầu mùa Đông thì nghỉ khỏi đi biển

-Tiền đâu sài Anh Hai Cò ?

-Lúc đó mình làm farm tao thuê một cái farm một năm có 1500 dollars rě mình trồng rau bỏ shops Tàu kiếm sống ,kệ em ơi Giàu sang gác tía như Cô chủ của Anh giờ trắng tay ,mình biết đủ là nó đủ kẹt quá xin trợ cấp nơi này Chính phủ không để ngư dân đói đâu mà chú lo .

-Chú mày xem lại mấy trái pháo sáng ,và bin cho máy CB đầy nhé mình cũng cúng Hà bá trước khi ra khơi .

-Một mâm cơm ,một con vịt quay và chai rượu ông già té ngựa được bày ra trên nóc Cabin ông Hai Cò vái

-Úc Châu niên Tân Dậu 1981 dạ kính thưa Thần linh Thổ võ , Trương văn Hai nick name là Hai Cò hôm nay làm lễ cúng ra khơi ,cầu xin Hà bá ,ma gia hiển linh chứng giám phù hộ độ trì làm ăn phát đạt rủi ít may nhiềura khơi gặp cá heeeeeee.

-Trên cầu tàu Trang và vợ Tí đứng nhìn xuống vẫy tay cho đến khi chiếc tàu nhoe khuất dạng

Từng cơn sóng bạc đầu cuồn cuộn trong vịnh Geelong ,gió nhẹ tàu cài tốc độ chạy không nhanh lắm khoảng 3 hải lý một giờ ,những ánh đèn pha chiếu sáng của những chiếc tàu khác nhấp nhô trên biển lần đầu tiên ra biển Úc mùi nước biển mặn theo cơn sóng tạt vào môi nghe mặn Hai Cò chợt nhớ chiếc ghe mũi như co cá lim kim mắt lồi bỏ lại tại một cái đảo của Mã lai chắc giờ đã mục nát theo thời gian

Máy tầm ngư phát hiện một đàn cá Cam không sâu lắm

Ngừng máy thả trôi cho lưới xuống thành hình vòng cung ,rồi nổ máy kéo một vòng ,kéo lên cả hàng ngàn con cá Cam dính lưới kéo lên lựa đúng kích thước quy định,chỉ hai lần thả lưới Hai Cò và Tí vào bờ ,biển Úc cá rất nhiều.

Vào bờ chờ sáng thì có người đến mua một ký 1 dollars họ tự động chuyên chở trả bằng Cheque 1200 dollars cho một tấn cá hơn một tấn ,sau khi trừ chi phí thuế má chia tứ lục ngon ăn dễ làm không khổ cực như nghề biển ở Việt Nam kéo lưới bằng máy nơi này thay sức người ,cũng vá lại những chỗ bị rách dễ ợt với thằng Tí có nghề vá lưới lâu năm khi xưa

Công việc khăm khá nghề đêm Hà bá là nghề biển ,người ta thường nói Nhất phá Sơn Lâm nhì Đêm Hà Bá ý nói là nguy hiểm khổ cực dễ chết .

Mỗi năm chia nhau được hai chục ngàn thời đó năm 1981 lương Công Nhân sau khi thuế chỉ 300 dollars một tuần .

Đông thì kéo tàu về bến tu bổ ,làm máy lại ,rồi lái máy cày cày đất trồng rau,kiếm tiền sống qua mùa Đông ,rau trồng trong nhà Kính bao nilon trắng bán rất có giá vì mùa Đông như Ngò và rau muống ,hành ,ớt ,sả cứ trồng có người đến mua tự cắt lấy chủ farm nằm phè ra ngủ đếm tiền thì có hai người đàn bà là Trang và vợ Tí là xong khỏi suy nghĩ chi cho mệt Hai Cò đi làm nghề biển nên bây giờ biết nhậu lai rai Trang không cấm ,nhưng khuyên đừng quá độ và rất khoái khi Hai Cò có hơi men đánh trận rất đã đánh hùng hục như trâu,mà nàng bắt đầu nếm mùi nàng không muốn nhẹ nhàng như xưa,nàng muốn như cơn sóng vỗ mạnh mẽ

Rên như tiếng thì thầm của gió nơi ghềnh đá ,nhưng đêm trăng neo thuyền trên bến cả nhà kéo xuống ngủ một đêm

Trang tận hưởng những giây phút tuyệt vời đẹp nhất của kiếp người?

Biển vắng trăng thanh gió mát của mùa hè cả hai nguyên si hình hài của Adam và Eva quấn nhau như một đôi rắn trong truyện liêu trai

Hai Cò như một người nô lệ phục tùng tới bến ,không than van không ý kiến hẳn đưa Trang về Tây hạ cả hai thật hạnh phúc trong vòng tay lửa của nhau,

Ánh trăng huyền hoặc của Úc nó to và đẹp dị thường khi vừa lên khỏi mặt biển .

Xứ Down under này đón nhận trăng và bình minh đầu tiên trên quả đất xinh đẹp này
mỗi ngày như trí óc của Hai Cò mường tượng

-Mình ơi yêu em nữa đi

-Dạ Cô chủ mình vật nữa nghen cô chủ tiếng của cô chủ -Hai hai ..Cò còơi

-Anh ơi ,em mua cho Anh cuốn sách Ông già và biển cả nè của Hemingway nhà Văn Mỹ
viết Anh rảnh đọc nghen

-Chờ Cô Chủ mình có bao giờ đọc Nhật trình và Tiểu thuyết đâu đọc không vô Cô chủ
ơi .

-Thôi để em đọc cho mình nghe khi Anh vào bờ nhé .

-Ngừ ta viết cao lắm mình không hiểu nổi Cô chủ ơi.

-Cuốn sách này được giải Nobel văn chương năm 1954 đó Anh

-Nobel là gì mình hông biết bậu ơi Noel hả ?

-Trang mắc cười cho Hai Cò nàng nói trong máy CB tầm xa -Hông phải Noel thôi mai về
em giải thích cho nghe

Cuốn sách được viết năm 1951 ,tại Cu Ba do tạp chí Life phát hành trong hai ngày bán
được 5 triệu cuốn một kỷ lục không nhà Văn nào lập được .

Trang đã đọc nhiều lần nàng mê ông già Hemingway nàng đã học như , Giã từ vũ khí , vì
ai hồi chuông báo tử ,mặt trời vẫn còn mọc

Cuốn Vì ai hồi chuông báo tử đã quay thành phim cuốn sách này bán bản quyền thời đó
là 150.000 dollars cho hãng phim Paramount picture và A farewell to arms giã từ vũ
khí một cuốn sách rất hay nổi danh nói về Chiến tranh có dịp Trang sẽ kể cho Hai Cò
nghe .

Trong một mùa Đông năm 1986 năm năm sau làm ngư ông trên biển Geelong Hai Cò
chưa thấm một tiền bạc dồi dào dư dả,thằng Cu thứ hai ra đời hơi muộn Trang khuyên
Hai Cò nghĩ nghề biển về làm farm ,Hai Cò có với Trang một đứa con trai sinh năm 1981
đã 6 tuổi

Đứa con trai sinh năm 1975 giờ đã 12 tuổi con riêng và đứa con gái lớn chị Hai đã trở
mã,nhìn hai đứa con riêng của vợ Hai Cò bồi hồi nghĩ về dĩ vãng càng thương chúng nó
hơn.

Nghề biển nơi đất Úc không gian khổ như ở Việt Nam làm chơi ăn thiệt cá đầy biển
không đi xa bờ chuyện đánh bắt cá Ngừ Đại dương chỉ có những con tàu lớn Hai Cò
không nghĩ đến Hai Cò yêu và thích biển đơn giản và dễ hiểu vì nó đã gắn bó với mình
khi là Lính Hải Quân của Duyên đoàn 28 đóng ở ghềnh Rạng Phan Thiết

Huy sĩ quan dù đã định cư tại Melbourne được một năm gia nhập Hội cựu Quân nhân
hồ hào Kháng Chiến thề đập tan chế độ Cộng sản ,hắn mặc đồ lính dù bảnh chọe một
hôm Hai Cò về Melbourne tham dự ngày Quốc hận 30 tháng 4 ,Hai Cò từ khi sang Úc né
tránh những lễ hội và đoàn thể chính trị ,bỗng dưng năm nay lại lò mò đến dự lễ Quốc
Hận vô tình bị Huy nhận ra Huy ngỡ ngàng khi thấy Hai cò kẻ mà mình đang đốit đốit đi
tìm .

-Mẹ thằng Việt Cộng Hai Cò .

Anh em! chính nó bắn người chúng tôi lúc vượt biên ,lúc này chỉ một lời chụp mũ Việt Cộng của mấy cựu Quan VNCH người chụp mũ no đòn khởi cần điều tra mấy Quan nhà ta phán là đúng .

Một trận đòn thù đánh Hai Cò nát như tương phải nhập viện .

Mười đưa bé ngày xưa ở trong nhà mình tình cờ gặp lại chị Trang trong khi đi chợ Footscray Chị không nhận ra Mười nhưng hẳn nhận ra chị ,Mười nhắc lại nói là con Chú Hai chị mừng rỡ kể chuyện hỏi Em nhớ Anh Hai Cò không?

-Dạ nhớ chứ .sao chị nhắc đến ảnh .

-Anh bị người ta đánh nằm bệnh viện mình vào thăm chị kể hết cho em nghe

Rồi cả hai vào bệnh viện Footscray thăm Anh Hai Cò lúc này đã tỉnh và Cảnh Sát đã đến gặp anh để điều tra .

Anh nói chỉ là một sự nhầm lẫn ,nhưng xứ này đánh người vô cớ đâu phải chuyện giỡn Cảnh Sát câu lưu mấy ông cựu quan cựu lính đánh ông Hai Cò đưa ra Tòa .

Hai Cò gặp lại Mười rất mừng hỏi - Mười thằng Tám ân nhân của Anh đâu rồi?

-Dạ chết năm 1973 rồi Anh đi lính chết .

Anh Hai cò chợt rơi nước mắt rồi nắm chị Trang nói

-Thôi bỏ qua đi em may mà Anh không sao?

Bây giờ Mười mới té ngựa Cô chủ ngày xưa bây giờ là vợ Anh Hai Cò có nằm mơ cũng không được .Đũa bu chân Hạt mà cũng dính luôn mới lạ .

Dù Anh Hai Cò không muốn rắc rối chuyện mình bị ăn đòn oan.

Nhưng Cảnh Sát họ không bỏ qua vụ này sẽ ra Tòa thôi Anh ,dù Hội cựu Quân Nhân nói đây là chuyện cá nhân giữa ông Huy và ông Hai Cò ,

Rồi ngày ra Tòa cũng đến nhân chứng bên Hai Cò là những người đi chung với Hai cò và bạn ghe khi xảy ra câu chuyện trên biển hai đưa ra làm chứng là súng bị cướp cò lúc ông Huy ngã té trên chiếc ghe Hai Cò mà ông ta muốn cướp ,câu chuyện của người Tị nạn Việt Nam lại được xử nơi xứ Úc giống như chuyện ông Cựu Đại úy Bùi đình Thi đánh Dân biểu Đặng Văn Tiếp chết trong trại cải tạo sau này ở Mỹ ông Thị bị trục xuất ra khỏi Mỹ .

Ông Huy hết đường chối cãi thân nhân của những người bị chết giờ mới hiểu ra chính những viên đạn AK của ông Huy bắn thân nhân mình .

Tòa tuyên án ông Huy và những người liên hệ tội đánh người vô cớ ,1 năm tù treo 200 giờ làm Công ích xã hội và không đến gần ông Hai Cò 800 mét .

Hai Cò trở lại công việc tiếp tục ra khơi ...

Trang đem cuốn Ông già biển cả đọc cho Hai Cò nghe mỗi khi rảnh

Hai Cò rất khoái cũng muốn đánh bắt một con cá Kình như ông già Santiago đem về cho Cô chủ

Mặt biển rất êm trong Vịnh Corio Geelong đàn Hải Âu tung cánh bay về bờ rất nhiều Hai Cò nói với Tí

-Chắc có gió lớn hay bão bây giờ mình cách xa bờ hơn 10 Hải Lý ,nhỏ neo chạy về Tí ,tiếng người thông báo thời tiết trên chiếc Radio cho biết bão sẽ đổ về trong Vịnh khoảng một tiếng gió mạnh mưa lớn yêu cầu thuyền nhỏ về bờ càng sớm càng tốt hay lánh bão nơi nào kín đáo

Nhưng một con cá rất to vướng vào lưới cần trục sợi dây cáp kéo lưới căng cứng Motor kéo chạy hết công suất khét nghẹt búp một cái đứng luôn ,một cái đuôi cá khổng lồ vẩy lên nước tung tóe .

-Cắt dây bỏ lưới chạy vào Portsea gần hơn lẹ lên Tí loay hoay với con dao thì một cơn sóng mạnh ụp đến Tí chới với con dao rơi mất ,con cá chắc cá voi con nó kéo chiếc thuyền đánh cá chạy lui ,Hai Cò nổ máy gài số tới hết tốc lực tiếng máy rú lên thì con cá lồng lộn quật liên hồi tấm lưới rách toang thì cơn dông bão ùn đến vô phương chạy ,mưa gió gào thét mây đen kịt Chiếc tàu như chiếc lá nhồi lên nhấp xuống tưởng chìm sâu dưới đáy Đại dương mấy năm đánh cá trong Vịnh Corio hôm nay mới gặp cơn bão lớn

-Thả trôi Tí chạy về portsea chắc không kịp ,nếu nguy hiểm mình bắn trái sáng R.G.Y.C Rescue đến cứu.

-Bão lớn như dzày không ai ra cứu mình đâu anh, chuẩn bị phao cấp cứu lương thực và nước máy liên lạc trái sáng có sẵn nếu Tàu lật mình leo vào lẹ lên .

Tí vừa nói xong thì một cơn sóng lớn phủ trùm lên chiếc Tàu máy đã tắt bơm nước dùng điện quá yếu cả hai người như chuột chiếc tàu lắc lư chìm dần ,cả hai leo vào phao cấp cứu ,thả dây xong chiếc tàu chìm luôn sau một cơn sóng dữ dội ,chiếc phao tung lên Hai Cò và Tí bám chặt vào phao chìm sâu xuống con sóng rồi bị đẩy đi như phản lực cả hai hai ngất ngư

-Bám chặt vào nhau chết cùng chết Tí Anh em mình đã sống chết có nhau đừng sợ nếu số mình chết vì Hà bá thì chịu sanh nghề tử nghiệp Hai Cò nói lớn .

Cơn bão quàn quật mấy tiếng đồng hồ đánh chiếc phao cấp cứu đi nơi nào không định hướng được vì trời đen nghịt ,thì dưới đáy phao có một con gì như con cá Dolphin ,nâng chiếc phao ,rồi hai ba con chụm vào đưa chiếc phao đi trong đêm ,sóng lặng dần đồng hồ dạ quang chỉ 12 đêm ,mặt biển không một ánh đèn ,xa xa đèn thành phố Portsea ẩn hiện trong hơi nước biển .

Đến sáng thì chiếc phao tấp vào đảo Mud Island cách Geelong 90 km và cách portsea 7 km

Lúc này 4 giờ sáng không thấy dấu hiệu gì có tàu cấp cứu .

Trang thông báo cho Cảnh sát biển là chiếc tàu GL1453 mất liên lạc ,Trang lên máy gọi khẩn cả tiếng tần số CB chỉ nghe âm thành rè rè không một tiếng trả lời .

Đến 10 giờ sáng Cảnh Sát biển báo tin tìm được chiếc tàu trong Vịnh Corio nhưng không có xác người .

Trang và vợ Tí khóc rống lên chạy ra bờ biển cả hai quỳ trên bãi cát vái lạy thỉnh không .

Hai Cò và Tí được cá Nược (Dolphin) ngư dân Việt Nam gọi ông Nược ,nâng phao đến vùng biển đảo Mud thì bỏ đi sau khi nhảy trên mặt biển Hai Cò và Tí chấp tay vái Cám ơn cứu mạng Lên đảo Mud nó chỉ là đảo cát không người ở không cây cối chỉ mấy lùm cây nhỏ đầy trứng chim lồi chiếc phao và mở máy liên lạc thì tắt ngấm bị vô nước biển chỉ còn cây flare bốn viên đạn trái sáng không thấy một chiếc thuyền nào trên biển

-Mình bắn một phát đi Anh trong bờ PortSea sẽ thấy ,Hai Cò bắn một phát lúc này mặt trời đã lên ánh sáng chói lòa từ hướng Đông dội xuống hòn đảo trái sáng bay lên nổ như một đóm pháo bông nhỏ chắc không ai để ý .

-Hay biển êm mình ăn lương khô cho no chèo về Portsea đi Anh chờ cứu đến bao giờ ?
-Anh thấy cơn bão sắp tới có thể đến mây dày đặc hướng Tây Nam gió kiểu này mình chèo không nổi ngược gió ,thôi từ từ tính làm Robinson vài ngày cho biết mùi .

Trúng chim và chim non vô số ,kéo chiếc phao và một lùm cây hai ông Mít đốt lửa nướng trứng chim và thịt chim ăn no nê rồi lặn ra ngủ quên trời quên đất quên không viết chữ SOS Trên bãi cát để máy bay nhận dạng ,nhưng cơn bão thứ hai ập đến dữ dội hơn cản trở việc tìm kiếm .

Trang và vợ Tí tên Nhung chờ đợi trong mỗi mòn ,liên lạc liên tục với cơ quan cấp cứu họ nói bão lớn đã đến xin vui lòng chờ đừng nôn nóng không sao đâu vì nếu chết người Nhái đã tìm ra xác lúc vớt chiếc tàu lên đem về bến Geelong để Bảo hiểm xuống thẩm định .

Mười túc trực nơi nhà chị Trang an ủi và đưa chị và chị Nhung vợ Anh Tí ra bờ biển mỗi ngày khi dứt cơn mưa bão .

-Không sao đâu chị chắc Anh Hai cò và Anh Trôi dạt vào đảo nào đó họ sẽ tìm ra an tâm đi mấy đứa nhỏ buồn thiu.

-Mẹ ơi con lo quá Daddy sao không về con Lisa hỏi nước mắt đong đầy nhìn hai khuôn mặt mẹ con chị Trang ,con Lisa giống hệt mẹ nó lúc còn nhỏ.

Hai ngày sau khi bắn trái flare cuối cùng thì tàu Rescue thấy họ chạy vào và thông báo về bờ đã thấy hai ông ngư dân Mít ở đảo Mud Island ,đem về nơi bệnh viện gần nhất ở PortSea .

Chị Trang chị Nhung Mười và đám nhỏ nhảy lên vui mừng lên ba chiếc xe đi PortSea đến Rosebud Hospital nằm ở South Peninsula đường Point Nepean rd

Hai Cò và ông Tí tỉnh bơ như không có chuyện gì xảy ra họ được cho về sau đó một giờ sức khỏe tốt không có gì lo lắng

-Dám đi biển lại không Anh Hai? Mười hỏi

-Dám chứ có gì đâu biển cả là nhà em ui chờ bảo hiểm xong mình chơi tàu lớn hơn em theo Anh làm thủy thủ luôn .

-Thôi anh em nhớ một lần quá giang tàu Quân Vận tiếp tế đạn dược cho Phan Thiết về Vũng Tàu em ngán rồi em không thích làm Thủy thủ ở nhà sướng hơn Mười cười nói.

Con Lisa gần 16 tuổi rất ngộ ,chắc Mười khoái nó mất ,ráng thêm vài năm nữa mình của luôn bây giờ để thằng khác phỏng tay trên không khá được , mình hơn mười mấy tuổi không biết nó chịu không kệ thả dê bây giờ tới khi nó đủ tuổi ,gọi Anh Hai Cò bằng Ba ,mình độc thân mà mấy mối tình chợt đến rồi chợt đi làm tim Mười đau nhói .

Mười chịu khó xuống Geelong thường .Bảo hiểm bồi thường Anh Hai Cò mua chiếc tàu lớn hơn.

Anh Tí thì không tiếp tục nghề Ngư dân sau lần thoát chết đâm ra sợ biển dù ba đời làm nghề biển Anh mua lại cái farm trồng rau bỏ shop Tàu sống vững ,

Hai Cò có vài người yêu nghề biển dân Hải Quân cộng tác chiếc thuyền mang tên Exodus do Mười đề nghị lấy tên này sau khi hấn an phận , khi con tàu Exodus bị bắt tại vùng 4 năm 1984 từ Thái Lan về Hải phận VN .

Con tàu ra khơi Mười hứng chí đi theo đêm đầu tiên trên vùng vịnh Corio , trời thật đẹp máy nổ đều đều Mười chợt nhớ đến chuyến về miền đất xưa và Anh Sáu Hải Quân

Công xưởng và Thủy thủ đoàn chuyển lửa về Quê Hương ,chợt thở dài chắc anh vẫn còn trong ngục tù ,Mười thoát vì không đi trong chuyến đó .

-Làm gì thở ngắn thở dài vậy thằng Cu ?

Anh Hai Cò vẫn gọi hắn là thằng Cu như lúc nhỏ hai ông cựu lính Hải Quân cười ..

-Em nhớ chuyến về miền đất hứa ,như tên chiếc tàu này.

-May đó em không bóc lịch ngồi đếm thời gian nơi khung sắt hay nơi trại tù là may lắm .

Chuyến đánh cá đầu tiên trúng đậm về bến Mười lên bờ say sóng bờ dật dờ muốn té .

-Coi chừng té chị Trang ra bến đón khi tàu cập bến

Trời con Lisa nó nắm tay Mười làm hắn say sóng còn bạo hơn chắc say tình .

Bàn tay tuổi mới lớn của nó làm Mười chợt nóng như uống một ly rượu nồng.

Chết rồi kiểu này ừ thì là cái chắc ,hắn nhắm mắt lắc đầu cho tỉnh mộng con nhỏ dường như nó cảm nhận cái tình si của Mười nó liếc một cái sắc lẹm.

Chết tui rồi ! Hắn than Yêu là chết trong lòng một ít , vì mấy khi yêu mà lại được yêu ,

Tình yêu đơn phương của Mười giống Anh Hai Cò yêu Cô chủ năm xưa ,đâu dám nói ra ,đôi lúc Mười chở nó đến trường Lisa khi xuống xe vào lớp học hắn ngất ngư con tàu cả ngày luôn ,đi làm quên đầu quên đuôi như trên mây.

Nói vậy thôi Mười đâu dám đụng tới Teenage mà con gái tuổi mới lớn lên nơi xứ bơ sữa này bự chà bá luôn hén biết yêu rồi Mười thấy đám nhóc đầu đen nó hun nhau ngay trạm xe Bus trước nhà tuổi 14 ,15 là cùng ,con ông Bắc kỳ 14 tuổi cạnh nhà hắn nó cả gan nói với Mười

-I love you mấy con nhỏ đang học Tiểu học đi ngang thấy Mười nó hỏi

-Do you want du đú ngắn ngơ một chút Mười mới biết từ này lạ ghê lần đầu Mười mới nghe từ miệng con bé Tây chắc mấy đứa bạn Việt dạy tụi nó ,ngữ này đụng vô là ở tù chứ phải chơi .

Mười chép miệng thở ra nói -No no

Rồi Tình yêu đơn phương của Mười như Chú Đạt cháu Diễm cũng mù khơi ,khi ông Hải Quân Tên Minh chồng cũ của chị Trang từ Mỹ qua Úc tìm con ,

Người em gái của ông Minh mò tới Geelong tìm nhà gặp chị Trang khoảng 4 giờ chiều ,lúc này mấy đứa nhỏ đã học về và Anh Hai đã ra khơi ,Mười đang làm việc chị Trang phone cho Mười Không muốn Anh Hai Cò bận tâm vì đang ra khơi đánh cá .

Người đàn ông to béo trắng như ông ba tàu Chợ Lớn đang ngồi nơi phòng khách cùng cô em gái Mấy đứa nhỏ ở trong phòng chúng cũng lén nghe người lớn nói chuyện con Lisa rành Tiếng Việt thông dịch lại cho hai đứa em nghe .

Khi tiếng xe Mười vào sân con Lisa ra mở cửa nói

-Uncle vào nghe đi .

Mười vào nhà chào tất cả xong ngồi xuống chiếc ghế cao nơi quầy rượu

-Mười con Chú Hai làm cho bà Ngoại lúc trước chị Trang giới thiệu.

Ông Minh nhìn Mười không nói gì với hắn dù là một câu hello ,ông quay sang chị Trang nói .

-Anh muốn xin đem con về Mỹ vì em đã có chồng và có con.

-Anh cũng có vợ lúc sang Mỹ năm 1975 bỏ mẹ con em ,và gia đình Anh đi vượt biên không cho mẹ con em biết giờ Anh tìm em đòi con chỉ làm khổ nhau mà thôi !

-Anh có con gái ,bây giờ Anh muốn xin lại thằng con trai em thông cảm gia đình anh chỉ có mình anh là con trai và em đã có thêm con trai với chồng mới rồi .

-Thằng bé chỉ biết chồng em là ba nó .

Tiếng cửa phòng mở 3 đứa bé nhào ra nói

-Chúng con không biết ông này ,live my mom alone thằng Cu nói lớn nó nhìn ông Minh với ánh mắt không vui .

-Thôi Anh và cô về đi để gia đình tôi yêntrên mặt giấy tờ tôi và anh không liên hệ bất cứ chuyện gì .

-Ok tôi sẽ gặp luật sư tranh đấu cho lẽ phải công bằng nó là con của tôi nghe chưa .

-Anh không có một chứng từ gì hết về đi .

-Tôi yêu cầu Tòa làm xét nghiệm DNA cô đừng bướng ...

Ngôi nhà trở nên nặng nề khi tiếng xe của cô em gái ông ta đem ông về xa dần.

Mười không biết nói gì xuống bếp nấu ăn giúp chị hôm nay thứ 6 Cuối tuần Mười nấu một nồi Canh chua cá Mú và luộc bún , order pizza cho lũ nhỏ

Chỉ mình Mười và chị Trang ăn bọn nhỏ thì không thích canh chua hai chị em ăn nói chuyện ngày xưa căn nhà ngoại bên con sông Cà Ty.

-Em nhớ chuyện cây khế không?Mười

-Dạ nhớ chớ sao không?

-Anh Hai Cò tuột xuống bị rách quần lòi mông luôn hai chị em phá lên cười...

-Chị Hạnh phúc với Anh Hai Cò chuyện Anh Minh là dĩ vãng nhưng bây giờ lại trở về làm chị đau đầu.

-Chẳng làm gì nhau ông Minh ở Mỹ lấy tư cách gì đòi con ,tùy thằng bé nó có chịu hay không ?

-Phải chi gia đình của Anh Minh tốt với chị một chút chị còn suy nghĩ lại .

-Tội nghiệp Anh Hai Cò,Anh thương hai đứa con chị như ruột thịt không phân biệt

-Tội mấy đứa nhỏ tội nó shock ..

-Thôi để em dọn chị vào phòng với mấy đứa , Mười rửa chén dọn bếp .

Con Lisa đi ra mắt đồ hoe Mười vuốt tóc an ủi ,nhưng không dám đi xa thêm,mọi chuyện nên dừng lại trước khi sa đọa vào địa ngục A tỳ .

Bấm alarm bật camera ,Mười nói lớn -Em về nha chị

Hai đứa con trai đi ra Mười nói

-Chú ở lại với tụi cháu đi,cầm lòng không đậu Mười ở lại ngủ chung với hai thằng nhóc trên sàn nhà nơi phòng khách đến 5 giờ Am .

Tiếng Anh Hai Cò lên máy Mười chụp ông liên hợp đáp lại ...

-10 giờ nhé Mười nói với chị hôm nay trúng đậm cá Hồng ba tấn luôn hén

-OK over

Chị Trang đi ra mắt còn ngái ngủ vì chị lo âu chuyện ông chồng cũ đòi con thức cả đêm .

-Đừng nói cho Anh Hai biết chuyện chồng chị nghe em sợ Anh buồn

-Mình có dấu được mãi không chị ,theo em nên nói hết để nhẹ đầu óc .

Hơn 10 Am Mười và chị Trang ra bến tàu chiếc Exodus đã cập bến các thùng cá được đem lên người mua quen thuộc đến nhận 3 tấn cá họ chất lên xe trả tiền xong đem về

chợ Geelong bán lại công việc điều đặn hàng ngày ,chiếc Exodus lớn vững chãi trên vịnh Corio chị Trang và tôi an tâm .

Anh Hai Cò không có mong muốn ước gì hơn được sống bình an nơi vùng biển này ,sau trận bị đòn oan ức Anh không muốn tham gia bất cứ lễ lạt nào của Cộng đồng Tị nạn Việt Nam tổ chức Bà Ca sĩ Khánh Ly bị cấm hát nhạc Trịnh do mấy Quan VNCH nhà ta xử Down under ra lệnh nên không đến Úc nữa ,dù mất nước chạy Tị nạn đến xứ người mà có quyền ghê ,mấy ông không nghe thì người khác nghe chớ ,nhưng thôi phản đối là bị chụp nón cối ăn đòn như thân .

Cuối tuần không ra khơi ,thì cả gia đình Hai Cò đi thăm wood Museum ,tắm biển khi mùa Hè hửng thì chỉ neo Tàu câu cá ,câu mực ngay trong bến mặc đồ nhái lặn bắt Sò lông nướng bọn trẻ rất thích .

Mười mua một máy Cassette loại dùng cho xe xuống gắn trong phòng lái để vợ chồng Anh Hai Cò thưởng thức Nhạc Trịnh ,trời tiếng hát Khánh Ly với bài biển nhớ vang lên trên biển vắng nơi chiếc tàu neo đậu sóng vỗ vào ghềnh đá tình không chịu được .

Mười thêm một vòng tay ấm một bờ môi ngọt ngào nồng cháy ,nhìn ra trước mũi tàu Hai Cò đang ôm chị Trang ,con Lisa trong chiếc áo đầm trắng ,tóc bay bay khi gió biển lùa vào vóc dáng thanh xuân làm Mười chịu đời không thấu .

-Uncle đọc cho me nghe The old man and The Sea đi ,me thích nghe Uncle đọc ,cuốn truyện Anh Hai Cò đem xuống tàu khi rảnh Anh đọc ,Mười lấy đọc tiếp những đoạn dang dở cho Lisa Tên Việt Nam Hồng Phượng ,hai thằng nhóc thì mê bắn game chẳng để ý gì,Mười đọc tiếp ,bên ngoài đàn chim Hải âu bay tìm mồi đáp xuống mặt nước như trong sông cá Sardine kéo về dày đặc

-Trời dần sang chiều con thuyền vẫn lừ đừ tiến một cách vững chắc ,nhưng giờ gió Đông đã trợ lực đẩy đi và ông lão nhấp nhô theo những cơn sóng nhỏ .Những đầu đón của sợi dây hần trên lưng đã dụi đi ,mềm mại

Chỉ một đoạn ngắn Mười đọc lại vài trang sách thì Lisa thiu ngủ tựa đầu vào vai Mười ,đang tuổi ăn tuổi ngủ ,nó bẻ gãy sừng trâu chớ phải chơi.

Anh Hai Cò và chị Trang đi vào Mười ra dẫu.

Hai người im lặng trong tay Mười Vẫn cầm cuốn sách Ngư ông và biển cả ,hai người hiểu ý đi ra phía sau chuẩn bị một bữa ăn trên biển Cơm canh cá Cam nấu ngọt và Sò nướng ,mực nướng ngon tuyệt ,nếu ai đã từng ăn cơm trên biển hay trên đồng ruộng một bữa ăn thật đơn sơ dưa muối hay cá kho tiêu chấm rau được hái đâu đó mọc hoang trên chồi đất ,còn nơi biển thì một nồi canh cà với cá vài trái ớt để bớt tanh khi những con cá còn sống bỏ vào nồi nước đỏ ối màu cà chua ,không có nơi nào ngon hơn .

Nâng nhẹ đầu cô cháu gái ,đặt xuống chiếc gối vành mi đã khép hơi thở đều đặn ,Mười muốn đặt vào đôi môi một nụ hôn nhưng không dám hẳn đi ra phía trước mũi tàu hít thở không khí trong lành nơi biển cả mênh mông vài chiếc tàu chạy để lại làn nước trắng xóa như Hoa biển .

Chiều tàn mặt trời khuất dạng ánh sáng yếu ớt nơi rặng thông già ,nhưng người vẫn còn đông vì họ muốn nán lại vớt vát những tia nắng cuối cùng còn sót lại .

Cả nhà ăn xong kéo về nhà từ bến tàu đi bộ không xa ,tàu neo trên bến khi nào thích Mười xuống ngủ một mình nghe nhạc hay thẩn thờ ngồi trước mũi tàu nhớ Quê hương

-Sao không lấy vợ đi em ba mươi mấy tuổi rồi tiếng chị Trang nói từ dưới bếp khi đang pha cà phê sáng cuối tuần .

Một cái bàn đặt nơi góc vườn những khóm hồng đang ra bông rực rỡ ,mùi hoa của cây Chanh cuối hàng rào thoang thoảng dễ chịu nhìn ly cà phê nhỏ từng giọt vào đáy ly nhẹ nhàng không vội vàng không hấp tấp .

-Ai yêu đâu mà lấy Mươi nhìn chị Trang trả lời .

-Đàn bà con gái bây giờ đâu hiếm như xưa .Chợ Tết họ xuất hiện rất nhiều sao không thả dê đi em Trang cười nheo mắt nói .

Chị Trang đâu biết Mươi đang yêu con gái của chị mối tình đơn phương ,nhưng Hai Cò biết ông làm thình vì ông cũng đã từng yêu đơn phương Cô chủ của ông

Ai cấm một người đàn ông trung niên yêu một cô gái mới lớn tình yêu không biên giới ,quan trọng là người con gái có đáp lại hay không.

Hai Cò chưa biết chuyện ông Minh chồng cũ của vợ mình đi tìm và đòi con nhưng cây kim trong bọc có ngày cũng lòi ra .

Ông Minh canh ngày ngày chủ nhật cùng em gái xuống Geelong thêm lần nữa lần này nhằm ngày Hai Cò nghỉ cuối tuần

Hai Cò nghe tiếng xe dừng trước cửa đi ra hỏi.

-Anh chị tìm ai ?

-Chúng tôi là Ba và cô của Linda và Jame đến thăm chúng nó

Hai Cò chưa biết ất giáp gì hết bỗng dừng lại có chuyện trên trời rơi xuống như thế này .

Người đàn ông nói mình tên Minh chồng cũ của Trang từ Mỹ sang đã đến một lần rồi Hai Cò ngần người hèn gì Trang có vẻ buồn buồn .

-Mời vào nhà ,mẹ con Trang đi shopping sắp về .

Hai Cò không muốn tiếp chuyện nên chỉ nói -Tôi là chồng Trang Anh chị ngồi chờ

Đem hai chai nước suối để trên bàn Hai Cò đi ra ngoài ngóng vợ

Trang và mấy đứa nhỏ về tới đã thấy Hai Cò đứng đợi và một chiếc xe lạ đậu trong sân chiếc xe đó đã đến nhà này một lần Trang bồn chồn.

Trang nói với Hai cò.

-Anh dẫn Ba đứa nhỏ đi dạo biển hay xuống tàu để em xử lý chuyện này

Hai Cò cùng ba đứa con đi xuống bến tàu tụi nhỏ dường như biết có chuyện không vui ,Hai Cò cũng đâu có vui đang có cuộc sống bình an nơi Thành phố xa Melbourne 75 cây số người ta cũng tìm đến làm phiền

Trang vô nhà nàng không vui khi Minh và em chồng ngồi nơi phòng khách

-Hai đứa nhỏ đâu? Minh hỏi khi chỉ thấy mình Trang đi vào

-Xin mời hai vị khách không mời mà đến ra khỏi nơi đây giữa chúng ta không có gì để nhiều lời ,nếu không ra tôi gọi Cảnh Sát

-Chị Trang Anh Minh và em đến thăm hai cháu bà chuyện bảo lãnh tụi nó về Mỹ dù sao cũng máu mủ của Anh Minh

-Đừng nhiều lời tôi nuôi con tôi từ khi chúng sanh ra không một ai giúp đỡ Anh Minh và gia đình cô có nhìn chúng nó đâu mà hôm nay thăm với nom chúng nó không muốn gặp

.

-Cô lấy một thằng đầy tớ làm chồng không biết nhục sao?

Trang vừa nghe nàng vốn hiền lành bỗng bùng lên một tia lửa

-Anh không được phép nói như vậy ,đừng để tôi dùng những từ ngữ không hay đừng động đến chồng con tôi .

-Tôi là chồng của Cô và hai đứa bé nghe chưa,hôn thú và khai sanh chúng từ vẫn còn mẹ tôi đem theo khi vượt biên đang trong tay em tôi tại Úc này .

-Anh cứ làm những gì anh thích nhưng xin ra khỏi nhà tôi ,nếu cần thì qua luật sư Minh và em gái lên xe ra về Minh nán đợi hai đứa con của mình

-Thôi về Anh chúng không muốn gặp anh đâu .

Hai Cò đứng trên bến tàu nhìn ra biển ,ba đứa nhỏ ngồi dưới gốc thông già đưa mắt nhìn về hướng căn nhà lo âu .

Giông tố bắt đầu nổi lên nơi mái nhà êm đềm Minh ủy quyền cho em mình gặp Luật sư gia đình hấn về Mỹ thu xếp sang lại Úc kiện tụng đòi con

Hai Cò không nói một lời để Trang lo,chuyện luật sư Tòa án Hai Cò mù tịt nhưng lòng rất buồn vì cuộc sống trở nên căng thẳng ,

Hai Cò rủ Mười đi biển vì hấn đang nghỉ holiday dịp Hè ,tính đi xa chơi với mấy ông bạn nhưng không muốn đi Mười ở nhà để hâm nóng cuộc tình đơn phương.

Hai Cò sau khi nghe Trang đọc hết cuốn Ngư ông và biển cả rất thích ,lúc rảnh hấn đọc lại và gần như thuộc lòng,đọc thêm.

Vì ai hồi Chuông báo tử vang lên Hai Cò đâm ra mê Hemingway và bắt đầu nghiện rượu khi chuyện gia đình không vui ,mấy người làm biển dân cựu Hải Quân lúc trước có ông ở Duyên Đoàn 41 tại Hòn khoai cũng bộm nhậu ,lén mua những chai rượu ngon của Pháp đem xuống tàu bù khú với nhau quên mất sẽ bị thổi nòng độ như trên bờ Cảnh sát biển đôi khi mở cuộc khám xét Drug thử bia rượu những con tàu đánh cá trong Vịnh Corio nhưng Hai Cò họ uống không nhiều ,uống để sưởi ấm trước khi thả lưới và lúc dò tìm cá trên máy Tầm ngư ,thiếu rượu không được .

-Anh Hai Cò bên Nam Úc họ đang giảm số lượng đánh cá Hồng với ngư dân ,không biết Tiểu bang mình có giảm không ?

-Chẳng nghe thông báo lượng cá Hồng nơi Vịnh không sụt giảm ,có gì họ sẽ thông báo hơi sức nào mà lo ,nếu cấm mình đánh cá tạp dư sức sống ,

Hai Cò còn nhớ ngày rã đám ở Hòn Tre không ?

-Nhớ sao không nhớ buồn và tủi nhục vô cùng ,ông Đại Tá May chỉ huy trưởng Năm Căn không thèm đi về lại Hòn Khoai trình diện ,vì nghe nói vợ ông kẹt tại Năm Căn tụ Du kích Hòn Khoai tính bắn ông ,lúc đó tôi ở Hải đội 5 Duyên phòng sáng sớm 30 tháng tư rút hết về Hòn Tre ra biển theo đường sông cửa lớn ,không sang Thái Lan lúc này khoảng 50 chiến đĩnh đang lênh bênh trên biển chờ lệnh mẹ họ các Quan lớn Bộ Tư lệnh biển hết chẳng cho ông May và ông Trần Đình Trụ tư lệnh phó hay ,

Ông May chua chát nói -Thôi tan hàng đem tàu về đầu hàng bảo toàn sinh mạng ai đi Thái Lan thì đi ,còn tụi tôi ông Ôn chi đội trưởng hết thực phẩm và dầu nước lủi vào Hòn Tre sáng ngày 4 tháng 5 thì Du kích nó bắt trói hết vì nói ngoan cố không đem chiến đĩnh về ngày 30 tháng 4 .

Hai Cò nói- Tụi tôi từ Phan Thiết theo ông May chạy ra biển rồi về Hòn Tre đầu hàng chiều 30 tháng 4 năm ngày sau mới về được An Giang đến ngày 7 mới về được Sài Gòn

không thân nhân sống vất vưởng đầu hè ,làm thuê kiếm ăn ,rồi mới về Phan Thiết làm nghề biển thôi quên đi nhắc lại buồn thêm,

Chiếc tàu Exodus neo trong Vịnh để thả lưới máy tầm ngư phát hiện một vĩa cá lớn nằm sâu khoảng 10 mét trúng mẻ cá Hồng này bọn tiền.

Hai Cò không muốn vợ của mình mệt mỏi trong chuyện tranh chấp con cái Anh muốn đưa ra một quyết định rất nhân hậu là xin rút lui với đứa con trai của mình để Trang Châu về hiệp phố ,mọi tranh chấp sẽ làm Trang khổ sở Hai Cò muốn hai đứa con riêng của vợ nhìn Cha của chúng những mắt mát trong cuộc chiến vừa qua nên hàn gắn ,mình có thể là một sự cản trở rất lớn với hai đứa nhỏ con Lisa đã lớn

Chiếc tàu về bến Hai cò nằm suy nghĩ mông lung không ngủ được mắt quầng thâm mấy đêm khi Ông Minh đến nhà ,người ngư dân Hai Cò đâu phải là gỗ đá ,nhưng trước khi quyết định Hai Cò sẽ thực hiện lời hứa là bắt một con cá Kinh thật lớn trong Vịnh Corio này cho Trang dù chỉ đem về một bộ xương như ông già Santiago trong truyện The old man and`The Sea

Hai Cò nói riêng với Mười chuyện này, Mười đồng ý với sự đề nghị đó.

Trang và con gái lớn xuống bến hai mẹ con đứng nhìn ra biển mái tóc họ bay theo cơn gió hai chiếc áo đầm ẩn hiện hết những nét đẹp của đàn bà vóc dáng cô chủ vẫn dài cát như thuở nào dù đã có tuổi hèn chi ngư phủ hai cò chết mê chết mệt.

Mười không theo tàu chuyến này ,hắn đứng trên ghềnh đá để mẹ con chị Trang xuống bến hắn chỉ muốn đứng xa nhìn trong một buổi sáng nắng đẹp và gió biển thổi nhẹ,bao nhiêu đó Mười cảm thấy tuyệt vời và quá đủ cho mối tình si của hắn với cô cháu tuổi vừa lớn lứa tuổi dễ sa ngã và yêu cuồng nhiệt nó như một hỏa diệm sơn ngầm ,một quả bom nổ chậm như ông bà già Việt thường ví dụ .

-Uncle hôm nay đọc cho me nghe tiếp câu chuyện The old man and The Sea nhé ,

-Ok để Uncle đọc nhưng đến khúc nào rồi .

-Con không nhớ Uncle đọc lại từ đầu đi hôm nay me rảnh ok con nhỏ như ra lệnh làm ông Mười cuống lên

-yeah I will

-Mà sao ông Santiago không có vợ hả Uncle Hồng Phượng trong khi đang ăn chọt hỏi

-Chắc ổng không đẹp trai nên khó kiếm vợ đó ...nhưng ổng có thằng bé Manolin thích ổng và ổng xem nó như một đứa con trai..

-Mà Uncle sao không có girlfriend giống ông Santiago quá con bé nói xong nhìn Mười cười nheo mắt cả bàn cùng cười..

Lisa thắng cậu một không Hai cò lên tiếng nói ,cười vang bữa ăn vui nhộn nhờ sự pha trò của hai Chú cháu .

Cuốn sách dưới tàu nhưng chú nhớ có thể kể cho Lisa nghe khỏi cần sách .

-Me muốn chú đọc please xuống tàu đọc nhé .

-Em dẫn hết tụi nhỏ xuống bến lên tàu chơi chị và Anh Hai bàn chút chuyện

Sàn tàu đã được những người làm rửa sạch tẩy rửa mùi tanh ,chỉ còn một mùi rong biển khô đâu đó nhưng dễ chịu ,hai thằng bé nhào vào phòng thuyền trưởng bắn game .Mười lấy cuốn sách Ngư ông và biển cả ra đọc tiếp những trang còn lại

Ông Santiago tăng thêm sức căng của dây câu đến độ gãy cần câu ,để làm cho con cá phải nhảy lên .Cây cần câu đã làm mỏi lưng ông già ,ông phải chịu một nhọc hàng giờ ,có lúc con cá vùng vẫy quá mạnh khiến cây cần làm tay ông chảy máu nơi tay phải .

Rồi do cầm giữ quá lâu cánh tay trái của ông Santiago cũng bị mỏi như tê cứng luôn ,như bị móng vuốt con chim đại bàng kẹp chặt,thì lần đầu tiên con cá nổi lên

Hồng Phượng đã ngủ dễ dàng ,tựa vào cái gối trên chiếc giường treo hai tầng bằng sắt mắt khế nhắm lại đôi môi cong lên như chờ đợi điều gì..

Mười thở dài đứng lên đi ra phía mũi chiếc tàu, lòng bồn chồn khó tả mẹ cứ hôn đại một cái tính sau ,nhưng đi vô nhìn dáng con nhỏ bây giờ đã ngủ mê ,cái quần jean bó sát và chiếc áo thun ngắn không che hết phần rún hấn nuốt nước bọt một cái ực rồi đi ra,bên trong căn phòng ca bin hai đứa bé trai vẫn chơi game miệt mài .

Hai Cò gọi Mười đem 3 đứa bé về đi shopping sau khi nói chuyện với Trang về chuyện Ông Minh.

Anh Hai Cò khuyên cô chủ nên rộng lượng để cha con ông Minh nhìn nhau đừng hẹp hòi tội nghiệp hai đứa nhỏ và sẵn sàng để Cô chủ trở về với chồng cũ .

-Bậu ơi mình thương và yêu bậu lắm ,kiếp người này mình là của bậu ,nhưng có lẽ duyên nợ đến đây thôi Cô chủ có thể tùy nghi quyết định tôi thân phận bọt bèo như vậy đã mãi nguyện rồi

-Trang chột khóc nhào vào vòng tay Hai Cò nói

-Mình em yêu mình hết kiếp này Anh Hai Cò của em đừng nói vậy ...

Cả hai vui trong men say tình ái để quên đi những muộn phiền sắp tới nó như đợt sóng ngầm có thể cuốn trôi tất cả .

Hai Cò lên một kế hoạch hy sinh tình của mình cho cô chủ và hai đứa con riêng của Trang không nói cho Mười biết nếu đánh bắt được một con cá Kinh to lớn đem về cho Trang

Hai Cò lấy cớ về Melbourne mua đồ phụ tùng cho máy tàu ,Anh đi tăng lên Chùa Tây tạng Bendigo nơi có một ông Sư người Việt tu tại đó tên Nhật Quang một cựu Sĩ Quan VNCH .

-Chào Thầy

-Chào ông ông đến tìm tôi có chuyện gì không ?

Hai Cò tâm sự hết chuyện đời mình và xin nương náu nơi cửa Chùa nếu được ,

-Thưa ông tôi không quyết định được ,để tôi trình bày cho Sư Trụ trì mới quyết định được làm công quả thì dễ xuất gia mới khó,vì người xuất gia không thể muốn là được phải có duyên ,và thử thách trước khi cạo đầu .

-Dạ kính mong Thầy trình bày cho Sư Trụ trì

-À tôi hỏi câu này hơi tò mò ngày xưa Anh có đi lính không?

-Dạ tôi ở Duyên Đoàn 28 đóng tại Phan Thiết .

-Như vậy Anh và tôi là đồng hương ,tôi cũng là lính trước năm 1975 đóng ở Pleiku là văn phòng cho bên tiếp liệu

-Hai Cò và ông Sư dân nước mắt nói chuyện huyền thuyên về quá khứ ông Sư Huỳnh Văn Tấn tục danh ,mời Hai Cò ra phía sau uống trà Tây tạng một loại Trà làm từ Hoa Minu mọc trong núi pha với sữa trâu Yak chua chua khó uống ,ông Hai Cò nhấp vào muốn phun ra nhưng cố gắng nuốt,

Ông Sư Nhật Quang mỉm cười nói -ban đầu hơi khó uống nhưng uống riết sẽ ghiền ông ơi;

Mọi việc êm xuôi Sư Trụ trì rất cần người làm công quả cho khu vườn rộng của Chùa không đòi hỏi điều kiện ,cơm rau ngày hai bữa Chùa lo không trở ngại muốn đi lúc nào thì đi không ràng buộc .

Cửa Chùa mà lúc nào cũng mở rộng cho khách Thập phương bá tánh nhưng không có bảng Vô phận sự cứ vào,nơi này cũng có những người khác Tôn giáo đến làm công quả mỗi khi Hè về ..

Hai Cò vạch một kế hoạch chìm tàu để giả chết ,khi có dịp đã bàn với người đệ tử tên Tí của mình nơi một cái farm trồng rau không xa bờ biển Geelong .

Hai Cò trăn trở mấy đêm liền nhìn thẳng con của mình với cô chủ lòng quặn đau ,nhưng không vì hạnh phúc riêng mình mà ngăn cản sự đoàn tụ của Cha con ông Minh, yêu là phải hy sinh phải thực hiện kế hoạch trước khi ông Minh trở lại Úc đem ra Tòa giành con .

Trang thấy chông mình Hai Cò cứ thẫn thờ như người mất hồn đâm ra lo lắng .

-Không có gì đâu cô chủ tại vì tôi lo vụ ông Minh đó mà ,thấy cô chủ khổ tôi không an tâm được

-Hay là như vậy trọn vẹn đôi đường Cô chủ về với ông mình ,đem ba đứa con đi Mỹ nuôi cho thẳng con của mình học hành thành tài tôi mãn nguyện,được ôm cô chủ trong vòng tay từ năm 1977 đến giờ tôi có diễm phúc lắm rồi,của người trả lại cho người

-Minh đừng nói như vậy ,em là của mình Trang nói trong nước mắt .

Cuối tháng Hai khi mấy đứa trẻ đã đi học lại Trang nhận được lệnh của Tòa Án gia đình tại Melbourne ra xử vụ tranh chấp con cái của Ông Trần Hoài Minh Công dân Mỹ và Luật sư của ông đã nộp đơn lên Tòa án .

Đêm đầu tháng Ba ,Hai Cò làm chuyến ra khơi với 2 Thủy thủ biển không tốt lắm ,sóng hơi lớn gió mạnh chuyến ra khơi đánh cá vẫn bình thường ,được vài tấn cá đủ loại Hai Cò cho tàu vào bến lúc này hai ông Thủy thủ đã say ngủ ,Hai Cò thấy xa ánh đèn bến cảng thì một chiếc chiếc tàu đánh cá xuất hiện trên màn Radar ,Hai Cò không nhá đèn và hú còi nhắm mắt đâm vào chiếc tàu với tốc độ nhanh rầm chiếc tàu sau cú va chạm mạnh với chiếc tàu đánh cá lớn hơn mất kiểm soát ,quay vòng trên biển nước vào nhanh Hai ông Thủy thủ giật mình chụp vội áo phao tròng vào người la lớn tàu chìm Hai Cò ,tàu chìm

Hai cò không bắn trái pháo sáng để xin cứu nạn dù dư thời gian ,nhưng chiếc tàu lớn đã bắn pháo sáng mấy trái tắt cả chiếc tàu gần đó ngừng đánh lưới chạy đến đèn sáng choang cả một vùng biển .

Hai Cò không choàng áo phao lặn xuống những cơn sóng biển bám vào một chiếc tàu cá đang có mặt để cứu nạn leo lên phía mạn thuyền trong lúc họ đang lo cứu hai ông Thủy thủ Hai Cò chui vào một đồng lưới, mỡ ván len vào lòng tàu nằm im không ai biết., Tàu Rescue quần hơn hai tiếng đồng hồ trên mặt biển đen kịt để tìm Hai Cò cùng hơn chục chiếc tàu đánh cá khác không tìm thấy Hai Cò ...

Một mỗi những chiếc thuyền tản mác ,họ kéo lưới về bến

Khi chiếc tàu Hai cò trốn cập bến ,trời chưa sáng Hai Cò thả người xuống biển lặn về bờ ,rồi đi bộ gần đến sáng đến farm của Tí ,chui rào mấy con chó nhào ra nhưng nhận người

quen chúng không sửa thêm, đi ra một cái Bung ca lo Hai Cò thay quần áo ,đốt lò sưởi hong cho khô áo quần ,sáng thì ông Tí đến nói Chị Trang vừa phone cho em ,em biết chuyện nên ra farm sớm với anh .

Hai Cò chợt khóc nói -anh thấy cô chủ khổ anh không chịu nổi thà mình hy sinh một chút tình để cha con vợ chồng họ đoàn tụ với nhau .

-Còn thằng John con anh thì sao? nó không có anh cũng đau lắm chứ .

-Tôi đã tính rồi một thời gian thích hợp đâu vào đó tôi sẽ xuất hiện,tôi đã cố ý không đóng bảo hiểm nhân thọ khi hết hạn,nên họ không điều tra đâu bắt quá thợ lặn không tìm ra xác nói vào bụng cá mập rất nhiều trên biển Geelong là xong .

Mười hốt hoảng từ Melbourne chạy xuống Geelong khi nghe tin cả nhà và bạn bè đổ xô ra bờ biển chờ tin người nhái lặn tìm xác Hai Cò ,chị Trang là người trong chị Nhung vợ anh Tí mấy đứa nhỏ mặt mũi đầy nước mắt .

Tí quay mặt không dám nhìn gia đình chị Trang hấn thả bộ đi dọc bờ biển nghĩ thầm Anh Hai Cò thật ác làm chuyện gì đâu không hề nhưng Anh ấy có lí do của anh, mình kín miệng chuyện này Đám người nhái lặn không tìm ra xác,họ nói chắc cá Mập ăn rồi cảnh sát đến nhà điều tra vài lần khi họ biết chắc không dàn dựng để lấy tiền Bảo hiểm vì Hai cò không Renewal mấy tháng rồi

Mỗi buổi sáng Trang ra bờ biển nhìn những ngọn sóng nước mắt đong đầy,một tháng sau khi Hai Cò biến dạng ,Trang bán nhà về Melbourne với 3 đứa con chuyện ra Tòa tranh chấp con cái coi như ông Minh thắng khởi kiện ra Tòa Trang như cọng bún một nhòai sau cái chết của Hai Cò .

Mười xuống Geelong tần ngần trước ngôi nhà đang đăng bảng bán Chị Trang và Lisa không nói với hấn một lời tại sao?hấn tức tối buồn bực trách móc và giận dữ mọi người đã không cho mình hay.

Thật ra Hồng Phượng và mẹ có gọi cho Mười vài lần nhưng không được họ nghĩ Mười bận rộn chuyện gì đó ,đã nhắn cho Anh tí mà Mười quên mất ông chủ Farm này .

-Anh Tí Anh biết địa chỉ của Chị Trang không ? chị đăng bảng bán nhà kia

-Có đây mà Ồn ào quá? Tí ngập ngừng muốn nói là Hai Cò còn sống nhưng lại thôi .

Mười tìm đến một ngôi nhà nhỏ nơi chị Trang và Hai Cò ở lúc trước cho mượn giờ lấy lại Hồng Phượng chạy ra nói-

- Uncle sao đi đâu mẹ và me phone hoài không được ,

Mười chợt nhớ là phone bị cúp vì không trả tiền bill

Chị Trang buồn xuống sắc,tiền tụy sau khi không tìm được xác Hai Cò .

Hai cò nấn ná tại farm của Tí hai tuần ,ở lì trong Bung ga lo không dám ra ngoài, rồi Tí 5 giờ sáng đến đưa Hai Cò về Bengdigo ,ở đó với ông Sư Nhật Quang ,mỗi sáng ra vườn tĩa cành xới đất, tối về nghe ông Nhật Quang tụng kinh hai ông trở thành bạn tri kỷ ,ông Hai Cò đâu biết là ông đã bị khai tử trên thế gian ,hồ sơ ông đã khóa lại bằng lái xe cancelled,ông muốn xuất hiện lại cõi trần không dễ bị phạt có thể bị tù vì tội giả chết ,nhưng may là không dính đến bảo hiểm Nhân Thọ .

Ông Minh thắng trận vẻ vang ,cắm con gái thân mật với Mười ông về Mỹ làm thủ tục bảo lãnh gia đình Trang luôn đưa con trai của Hai Cò theo điều kiện Trang đưa ra .

Chiều Phi trường Tullamarine buồn ảm đạm ,nơi khung cửa xa xa một người đàn ông đeo đôi kính râm đứng nhìn, đó là Anh Hai Cò đứng tựa vào vách muốn ngã khi Trang và con mình biến dạng nơi cổng ra máy bay chiếc Qantas máy đã nổ ,.rồi Taxi ra đường băng tung cánh lên bầu trời .

Chấm dứt cuộc tình thơ mộng Tí cho Hai Cò tin Trang đi Mỹ với các con

Mỗi buổi sáng nơi bờ biển florida Trang ra biển thả vào ngọn sóng một cành hoa Hồng điều đặn để nhớ Hai Cò người đầy tớ trung thành người chồng tuyệt vời của kiếp làm người nàng khó quên được .

Mười đã lên xe bông về làm chồng người ta hấn mang theo một khối tình si với cô cháu gái.

Hai năm sau khi Mười ẵm thằng cu mới mấy tháng tuổi ,hấn hát

Ừ ờ con ơi con ngủ cho ngon

để cha sửa nốt chiếc ghe cho rồi

Mẹ mà đi với ngữ ta

Mẹ mà đi với ngữ ta

Giao mà ở lại í a ,cho cha

Làm thân gà trống í a chơi với nổi buồn ...

-Ê mà hát nhảm gì đó .

-Trời Anh Hai cò anh từ Vùng năm về hả ? phải ma không đó đừng nhát em sợ .

-Đúng rồi tao từ Vùng 5 Duyên hải Căn cứ Năm căn về nè .

-Tao cũng chết trong lòng khi xa cô chủ chứ bộ tao đi tu nơi Chùa Tây Tạng .

-Mày có nhận thư cô chủ không ?thằng John và Jame con Lisa thế nào ?

-Họ vẫn khỏe tụi nó đang đi học con Lisa cũng sắp lấy chồng rồi .

-Tao giả mất tích để Cha con vợ chồng họ đoàn tụ Ông Minh xứng với cô chủ hơn tao,làm chủ một đóa hoa nhiều năm tao mãn nguyện rồi .

-Chị Trang vẫn còn thương anh mà anh nở lòng nào cắt đứt như vậy ?

-Anh bây giờ đang ở đâu?

-Tao không tu nổi nợ trần còn nhiều ,như ông Nhật Quang nói ,tao về Geelong làm farm với thằng Tí nhiều lúc về căn nhà cũ tao buồn quá dường như bóng cô chủ và 3 đứa nhỏ vẫn còn đó .

-Bây giờ anh muốn gặp lại con Anh không ?em thông báo cho họ biết

-Theo mà Anh có nên không ?

-Theo em để từ từ khi anh già thằng John lớn ,mà Anh có rắc rối gì khi với Cảnh sát khi trở lại trần gian không?

-Ra Tòa bị tù treo 6 tháng ,làm lại giấy tờ xóa giấy khai tử bây giờ tao lấy tên mới là Trương Văn Trang để nhớ cô chủ tên Trang

-Anh lãng mạn quá he

-Vợ mà đâu?sao hát hò gì thảm quá em .

-Về Việt Nam du hí rồi thôi anh số em nó vậy ,có thằng Cu là vui rồi .

-Anh có hơn gì em ,thôi chấp nhận đi cho đời bớt khổ ,Em và con Lisa ra sao? có kết quả gì tình không ?

- Thôi anh nhắc lại buồn thêm cuộc tình chú cháu nó như giấc mơ ,nhưng em cũng có kỷ niệm đẹp,em muốn gọi Anh bằng Daddy mà không được he he
- Mụ nội mà yê quá cháu mà mà yê cũng yê .
- Em thương thật mà?bộ Anh không muốn em gọi Anh bằng ba sao anh Hai Cò ?
- Ừa đừng gọi bằng thằng bố là được rồi .Tao có thằng bạn nó cua con gái của bạn nó lúc hai thằng nhậu với nhau lúc ngà ngà say nó gọi cha vợ nó bằng thằng bố vợ .
- Ông già vợ gọi lại - Thằng rể mất nết ,mà hai thằng là bạn cùng lớp với nhau lúc nhỏ đó .
- Có thiệt không đó em nghe sao lạ quá ,như trong truyện tiểu thuyết .
- Sao con nhỏ đó nó yê ác vậy?
- Thì giống mà y đó ,mày cũng yê cháu mà nói ai .
- Nhật ông Mười cười giả lã rồi hỏi
- Bây giờ anh tính sao Hai Cò ,em phone qua Mỹ nói anh còn sống để chị Trang mừng .
- Theo như lời ông Sư Nhật Quang khuyên tao nên để yên mặt nước đã lắng đọng đừng quậy lên nữa .
- Em có cách này ,em bảo thằng John qua thăm em rồi gặp riêng Anh hai cha con không cho ai biết trừ em ra ok .
- Rủi cô chủ theo luôn thì sao ?
- Thì anh ôm luôn tình cũ không rủ cũng tới mà bộ Anh không nhớ cô chủ và con sao anh ?
- Mày nhắc làm tao nhớ cô chủ lòng trần lại vương bận nữa rồi ,thôi để vài năm nữa thằng John lớn rồi tính .
- Hay là em với Anh sang Florida đi , sang đó Anh đứng trước cửa mang kính đen nhìn vài lần rồi về chịu không?
- Ý kiến hay còn thằng con này mà y giao cho ai ?
- Đem theo luôn Anh Hai Cò gà trống nuôi con ,em đem theo để đàn bà họ thấy mủi lòng em kiếm chút cháo mà lị ,mà con Anh thằng John bây giờ 11 tuổi rồi phải không ?
- Mày sang đó muốn tìm con Lisa không ?
- Để em tính mình nghiên cứu làm sao để anh gặp tụi nhỏ và chị Trang mà họ không biết

Sư Nhật Quang khi nghe Hai Cò tâm sự muốn trở lại cuộc đời ,vì còn nhớ đứa con trai của mình

- Tùy Anh Hai Cò cửa Chùa không ràng buộc một ai ,nếu muốn anh có thể về nhà ,vì anh chưa xuất gia nên không có gì phiền về mặt tinh thần ,nhưng vắng một người bạn như Anh tôi rất buồn 5 năm rồi ,bóng dáng anh nơi khu vườn Chùa đã thành quen thuộc với chúng tôi ,khi nào chán trần gian anh có thể trở lại như Từ thức về trần gian không còn một ai biết mình Nửa năm Tiên cảnh một bước trần ai
- Hai Cò vẫn liên lạc thường xuyên với Tí người bạn ghe trung thành của mình dù rằng không bước chân ra khỏi cổng Chùa qua điện thoại .
- Mười và Anh Hai Cò bàn chuyện đi Mỹ một chuyến cho biết và tìm nhà cô chủ rình thăm thằng con của mình, xin Visa đã xong chờ vợ Mười về trông nom đứa con nhỏ mới mấy tháng đem theo với Mười sang Mỹ nhắm không xong vì tả sữa mệt quá, rồi ngày đi cũng đến Mười nói

-Anh để râu cho giống Từ Hải nghe chưa?

-Từ Hải là ai tao đâu biết .

-Trời trong truyện kiều đó .

-Ừ tao để râu đeo kính đen ,chụp cái nón lên là không nhìn ra ,mà nghe nói bên Mỹ tụi Cảnh Sát nó bắn ẩu lăm ,lạng quạng nó nghi khủng bố thì sao ?

-Thì anh đeo kính đừng đen lăm ,và đừng lạng quạng trước Ngân Hàng

-Mà rình trước nhà ngủ ta ,không biết bên Mỹ có cấm không?

Mười nói - Tui đâu biết ,có đi Mỹ bao giờ đâu Anh Hai Cò

-Thôi để tui nhờ thằng bạn Chiến đầu đèn nó ở tại đó không sao đâu ,mình về nhà nó ở đã khai khi xin Visa rồi đừng no có nhà nước no .

Orlando International airport có một khu vực tên Melbourne giống nước Úc , và nhiều hàng quán Việt Nam địa chỉ chủ là nơi Deer Park có một sự trùng hợp kỳ lạ là Mười cũng ở Deer park của nước Úc cách biển không xa lắm ,từ phi trường Orlando đi theo con đường 528 về đến đó 47 phút khoảng 48 mile khoảng cách bằng Melbourne đi Geelong là 75 cây số Theo như lời chị Trang nói với Mười

-Rồi hai ông Úc gốc mít cũng đến Orlando ,xuống phi trường ông Chiến đầu đèn ra đón bạn nối khố khi xưa về một nơi gần biển căn nhà nhỏ nằm ven con dốc rất thơ mộng ,

-Nghỉ ngơi đi tối ra little Sài gòn ăn uống nhậu chút chút tao xin phép nghỉ 3 ngày .

-Bộ ở đây cũng có little Sài gòn hả Chiến ?

-Có nhưng nhỏ hơn bên Cali ,đủ hết không thiếu thứ gì của Việt Nam mẹ họ đâu cần về VN làm gì ,đúng không Anh Hai Cò ?

-Nó thiếu cái hồn Quê mà ời Mười nói .

-Hồn con khỉ mẹ Việt Cộng nó cướp luôn hồn năm 1975 rồi ,còn cái xác nằm trong lăng Ba đình đó mà muốn về thăm thì về mẹ họ nó .

-Thôi tao can hai đứa mà cãi làm gì Anh Hai cười nói .

Xem lại bản đồ nơi gia đình chị Trang ở đối diện một cái Park nhỏ ,thích hợp cho việc nhìn sang nhà chị Trang như vậy ổn khỏi sợ Cảnh sát để ý , cứ thả Hai Cò và Mười nơi Công viên dùng máy chụp hình ống kính dài theo dõi là đủ

Little Sài Gòn nơi này cũng giống Melbourne chẳng khác gì ,nó thân quen dễ thương nhưng khí hậu ẩm áp đầy trái cây nhiệt đới tháng 9 thì nóng đã giảm ,tháng lạnh nhất là tháng 1

Chiến đầu đèn hỏi -Có muốn đi thăm Disneyland không? nơi này cũng có lớn hơn ở Cali nhiều đi cho biết mà ở xứ Kinh tế mới chắc chỉ thấy Kangaroo không .

-Bôi bác vừa thôi ,mẹ mà nhờ lúc sang Bi Đông năm 1983 tụi Mỹ không khắt khe như hồi tao mới qua năm 77 Trại Tị nạn là làm việc cho Mỹ hay có thân nhân bên Mỹ và lính VNCH nó mới cho vào Mỹ ,mà tao đích thêm đi dù ưu tiên 3 tao chọn Úc vì Úc không phản bội Đồng Minh .

-Thôi tao xin can hai thằng bây mở miệng ra là chửi nhau

-Tại nó chê Úc của mình mà Anh Hai Cò .

Mà cũng đúng thôi lúc đó ai cũng chê Úc chẳng ai muốn vào Úc vì Úc nó đem phim chiếu cho dân Tị nạn xem về cuộc sống nước Úc toàn là Nông trại để cho dân Mít tị nạn chán không xin vào Úc ừ ừ xin đi Mỹ và Canada.

Florida này thành phố biển dễ thương với hàng cây dừa cây phượng dẫn ra bờ biển mà Melbourne chúng tôi không có được .Anh Hai Cò dường như thích thú khi thấy vịnh Miami

-Tao thích biển Mườì ơi! chắc tao về lại Geelong làm nghề biển nhìn biển nơi này tao nhớ nhà ghê dù nghèo nàn nhưng biển của mình nó mộc mạc đơn sơ với những chiếc thúng chai và con thuyền nhỏ neo đậu trên bãi cát vàng và khu nhà lá với khói lam chiều lúc họ nấu ăn

-Thôi đừng mơ nữa bây giờ ngủ đi mai tới nhà bà Trang gì đó để rình ,mày và ông Hai Cò ,muốn ăn trái cây nhiệt đới thì tao dẫn đến vườn trái cây của ông Diệp Quách hay ông Chính Nguyễn ăn thoải mái luôn hén Úc của mày làm gì có chuyện vô vườn trái cây muốn ăn loại nào thì tự hái như miệt vườn Lái Thiêu .

Chiều đến ông Chiến đầu đèn dẫn Mườì và Hai Cò đến Ánh Hồng restaurant ăn cái quán này sao nó trùng tên với cái quán nhậu của ông Hai Ánh tại Footscray Melbourne , quán đông khách món ăn thì nơi nào cũng vậy chẳng có gì đặc biệt ông Mườì chơi ông Chiến

-Mày gọi cho tao món thịt Kangaroo nướng vĩ đi tao muốn ăn vì mày quảng cáo muốn ăn thịt gì cũng có .

-Bà chủ thằng này đòi món thịt Kangaroo nướng vĩ bà chủ có không ?

-Trời thịt này chị đâu có em bộ hai ông này từ bên Úc mới qua Mỹ hả ?

-Thôi ăn thịt bò Mỹ đi ngon lắm hay nai nghen ,

-Tui thích thịt Kangaroo không có thì tui ăn đồ biển .

-Mày thích thịt sống không ? Tao dẫn mày đến khu đèn đỏ cho mày xả stress nghen

-Thôi cho tao xin giờ tao tu rồi, có vợ có thằng cu rồi

-Ngon hén tao thì chưa tính chuyện vợ con ,tính về VN chơi một chuyến mày đi thì gặp nhau tại Phan Thiết cuối năm .

Sáng ông Chiến bỏ hai ông Mườì và Hai Cò nơi Công viên trước căn nhà đồ sộ của chị Trang khoảng 7 giờ Hai Cò ,đeo cặp kính mát ,râu tóc dài Mườì cũng chơi đôi kính đen như Văn vĩ đồn Cò năm xưa hai ông lạ xừ lạ người đứng lơ ngơ thì căn nhà trước mặt hai ông hai người đàn bà mặc đồ thể thao chạy ra phía Công viên..

Hai mẹ con cô chủ đi ngang qua hai ông Úc gốc mít năm xưa đâu có ngờ lại ngồi trong Công viên này chờ mình .

-Anh Hai Cò Anh đi đối diện xem mẹ con chị Trang nhận ra không? Hơn 5 năm rồi

-Mà nếu cô chủ nhận ra mình làm sao?

-Mẹ thì ôm luôn Anh Hai Cò làm Ngư Lang Chúc Nữ gặp nhau ,khóc như mưa ngâu tháng 7 vậy đó.

Mườì ngồi đem máy chụp hình canh sẵn Hai Cò nhổm dậy bỏ nón ra đi ngược chiều với hai mẹ con cô chủ mặt ngẩng lên qua mặt nhau chị Trang dường như khựng lại rồi quay nhìn người đàn ông qua mặt mình trông quen quen

-Mom nhìn ai vậy ?

-Mẹ thấy ông đó đó quen quen,mình đi theo xem

-Thôi về con sợ trẻ giờ còn ghé thăm ba nữa

Lúc này ông Minh đang nằm trong bệnh viện Ung thư sắp đi nên cả nhà buồn thiu .

Mườì từ góc vắng chụp mẹ con trang mấy bô liên tiếp hấn chết lặng khi thấy Hồng Phượng .

Hai Cò quay lại nói

-Cô chủ vẫn còn ngon cơm tim tao muốn chảy luôn rao muốn nhào ôm đại rồi quỳ xuống chân cô chủ xin lỗi nhưng không dám trời ơi gặp người xưa mà sao mình lánh mặt hay để tao tới gõ cửa cho rồi thà đừng gặp mà xúi dại tao Mười ơi !

-Bộ em không chết trong lòng sao Anh Hai Cò .

-Mình bắt Commuter Train ra West Palm Beach phone cho thằng Chiến chiều mình về để nó làm công việc của nó ,rửa mấy tấm hình mình chụp luôn .

-Anh chưa gặp hai thằng Cu phải gặp mới được không thấy tụi nó tao không ngủ được .

-Ok chờ thêm chút nữa,đến gần 8 giờ thì thấy hai thằng Cu James và John đi ra ,Mười đang lui cui chụp hình thì Hai Cò băng qua đường ,đến gần lạng qua hai đứa con ngày xưa chúng leo lên xe,Trang chốt dừng xe nhìn kính chiếu hậu đáng người đàn ông thân quen giống Hai Cò biến dạng cuối đường Trang cho xe chạy vòng đón đầu Hai Cò thấy lủi mất vào Công viên .

Trang xuýt đụng xe khi suy nghĩ về người đàn ông mình gặp khi sáng , nàng bối rối

-Mom không khỏe lắm hả mom co lái cho, Lisa nói

Trang tấp vào lề nhường tay lái cho con gái nàng ngã người trên ghế suy nghĩ mông lung về người đàn ông mình đối diện khi chạy tập thể dục ,nếu là Hai Cò chắc chắn sẽ xuất hiện lại ngay tại Công viên mình canh chừng xem sao ?

Hai Cò và Mười bắt xe đi ra biển nơi Intracoastal Chim Pelican Bồ Nông rất nhiều như loài chim Hải âu tranh ăn cá vụn trên mặt biển ,mấy tấm hình đã rửa xong cả hai ngắm mãi rồi cho vào túi xách đi dọc theo bờ biển hẹn Chiến chiều trở lại Công viên đón ,hai ông Úc gốc Mít đi lang thang trên một khu phố Mỹ gốc Mít ,toàn shop Nails ,họ nói tiếng Việt với nhau ngoài đường làm hai ông ấm lòng như Richmond hay Springvale của Melbourne ,mà lạ nơi đây cũng có khu Melbourne gần Palm Bay và Melbourne Beach

-Sao Anh Hai Cò mình đến Công viên rình nữa không? Hay là đủ rồi mình chơi thêm vài ngày đi hết thành Phố này đến các khu người Việt như Tampa Jacksonville St Petersburg ,và Miami Fort Lauderdale ,rồi về Úc ok .

-Em thấy anh có vẻ khoái Thành phố này , nó không bốn mùa như Melbourne .

-Tao thích vì nó có cái tên Melbourne và địa phương tên Deer Park , kỳ lạ sao trùng hợp quá .

-Thì Thành Phố Tây gốc Anh có nhiều tên giống nhau Anh Hai Cò ui kệ đi hơi sức nào thắc mắc hay Anh muốn ở lại nơi này thì kiếm bà nào đó cấp vô ,người Việt nơi này nhiều còn hơn nơi mình ở

Hai Cò và Mười đến lại Công viên trước nhà chị Trang nhấp nhồm đợi ,ngồi chưa nóng đít thì trong nhà chị Trang đi ra thì thấy hai ông đầu đen khi sáng Mười nói

-Anh Hai Cò coi chừng bể nghen chưa nếu chị Trang hỏi anh nói Anh người Tàu đừng nói tiếng Việt .

Mười lủi vào khu đất phía cuối Công viên với cái máy chụp hình ,để ông Hai Cò đối diện người vợ năm nào .

-Hi are you Vietnamese ? Chị Trang nhìn ông đầu đen râu ria tóc dài búi ra sau như ông Đạo gì đó ở Vùng 4 nàng hỏi thêm

-Are you Vietnamese ?

-No no Im Chinese madam ông Hai Cò lắp bắp nói

-You look like Hai Cò

-Trời Anh Hai Cò đây phải không speaking Vietnamese please

Hai Cò ú ớ nói luôn tiếng Việt ,dạ Cô Chủ tui không phải Hai Cò cô chủ lộn rồi .

-Anh Anh Hai Cò .Cò Trang muốn ngưng thở Hai Cò quỳnh lên như gà mắc để ông gọi Mười

-Bớ Mười cô chủ muốn xỉu nè ..

Mười than thầm ông Hai Cò này làm bể mánh hết rồi thôi có lẽ định mệnh đã an bài .

Chị Trang khóc ôm Hai Cò ,Hai Cò đứng chịu trận .

-Tại sao Anh làm vậy ? Tại sao anh giả mất tích Anh có biết em và tụi nhỏ khổ lắm không? Hai Cò phân bua -Mình muốn cô chủ và hai đứa bé đoàn tụ với ba nó ,mình hy sinh hạnh phúc để người khác hạnh phúc ,mình xin lỗi cô chủ .

-Mười em biết mà không cho chị hay gì hết.Hai anh em sang đây hồi nào ?

-Trời oan cho em ,em mới gặp Anh Hai Cò tháng nay Anh tìm em mà .

-Dạ cô chủ tui mới gặp Mười thôi đừng trách nó .

Ba người về nhà Trang ngôi nhà to lớn vắng hoe, mấy đứa nhỏ đi học ,ông Minh thì nằm Bệnh viện .

Ông Chiến đầu đèn đúng giờ hẹn đến Công viên thì hai ông bạn biến mất ,loay hoay tìm thì Mười chạy ra nói.

-Hai Cò làm bể mánh rồi thôi vào nhà chị Trang luôn đi .

Sau một hồi tâm sự Mười và Chiến rút lui để Hai Cò gặp lại vợ mình ,

-Anh ở chơi tụi tui về mai gặp,

Hai Cò nói -Mười không gặp Hồng Phượng sao?

-Mai cuối tuần gặp cũng được hai người hủ hủ đi cho đỡ nhớ he he he

Chị Trang và Hai Cò tiễn Mười và Chiến xong quay nói với Hai Cò

-Ông Minh ung thư nặng bác sĩ nói gần đi rồi chắc phải đem về nhà hay cho vào nơi dành riêng cho người bệnh sắp đi .Em chưa biết tính sao đây ?

-Từ khi đoàn tụ với chồng cũ ,không mặn mà lắm anh Hai Cò ,vì 2 đứa con của ông Minh nên em ráng chịu đựng từ đó đến bây giờ, em sẽ về Úc nếu tụi nhỏ thích sau khi ba chúng ra đi vĩnh viễn .

-Đừng cô chủ ơi, tôi nhớ cô và thằng con trai nên sang đây gặp cô và nó xong tui về Úc đi tu luôn ,tui giả mất tích trốn lên Chùa làm công quả 5 năm mới xuất hiện gặp thằng Mười đó ,vì nợ trần còn tui nhớ con và mình mình ơi!

-Ông Thầy Nhật Quang khuyên khi tui rời Chùa

-Mặt hồ nước đang im lặng đừng quăng vào đó một hòn sỏi nhớ nghe Anh Hai Cò .

-Tui mềm lòng khi thằng Mười nói tôi sang đây lén nhìn con và cô chủ tôi bây giờ hối hận quá ,thôi cô chủ để tôi về như đây tôi mãn nguyện lắm rồi ,tui xin kiếu từ nói xong Hai Cò đứng lên thì Hồng Phượng và hai đứa em vừa về đi vào chúng ngỡ ngàng nhìn người đàn ông rồi chạy lại gọi

-Daddy ,thằng James và John nhào vào lòng con Lisa đứng yên khóc .

Con Hai Cò bây giờ 12 tuổi thằng James 17 tuổi rồi Hồng Phượng giờ 22 tuổi ,mới đó mà nhanh thật đúng một cái tụi nó có hai người cha .

Hai Cò không thể dứt áo ra đi về nhà Chiến đầu đèn với Mười khi gặp lại cô chủ và thằng con

Hồng Phượng hỏi số điện thoại nơi Mươi ở rồi gọi đến nhà Chiến hỏi Mươi nói như ra lệnh .

I want to see you right now Uncle

- No uncle có vợ và con rồi quên đi.

-Nhưng me muốn gặp Uncle ok

Thôi chắc gặp một lần nói chuyện cho xong Mươi nghĩ thầm .

Ông Minh chồng chị Trang mất ,ở lại với Hai Cò thêm một ngày Mươi về lại Úc Gia đình chị Trang bận rộn lo đám tang Chiến đưa Mươi lên phi trường.

Chia tay thẳng bạn thuở ấu thơ giờ lưu lạc nơi này .

Mươi khoác hành lý đi vào khu chờ đợi ,sau khi bắt tay Chiến mỗi người mỗi cuộc sống ,mỗi hoàn cảnh Hai Cò ở lại Florida Kim Trọng tái hợp với Thúy Kiều là chị Trang , Sau này Hai Cò trở lại nghề biển trong Vịnh Tampa vì đời anh dính liền với biển như ông già Santiago trong truyện .Ông già và biển cả đời gia đình đời về đó hết nơi này người Việt đông khí hậu tốt nắng ấm quanh năm.

Hai Cò mua lại một chiếc thuyền đánh cá Sardine,của một ngư dân người Mễ ,ông già về hưu hướng dẫn tận tình cho Hai Cò một tháng ,để lại một Thủy thủ rành việc trên chiếc thuyền đánh cá hơn 10 tấn này , sau khi Hai Cò ổn định cuộc sống nơi đất mới thủ tục xin thẻ xanh đã xong ,tái hôn với cô chủ Hai Cò vẫn là người đầy tớ trung thành ,tắm cho cô chủ khi rảnh rỗi ,hai người hâm nóng lại cuộc tình sau hơn năm năm Hai Cò biến mất trên biển GeeLong Và tái xuất hiện nơi Florida như một ông Thần nước mặn dân Phan Thiết mà trong các Dinh vịnh thường thờ chung với cá Ông tại Vịnh Thủy Tú ở Đức Thắng mà Trang đã thấy lúc nhỏ

James đã lớn nó muốn trở thành một Thủy thủ giống Hai Cò ,hoặc đăng lính Hải Quân Mỹ

Hai Cò đồng ý ,như vậy thêm một tay trong chiếc tàu đánh cá Mòi đã có sẵn 2 ông Mễ Những chuyến đánh bắt cá Mòi trong vịnh Tampa cũng đem lại lợi tức không nhỏ cho cuộc đời Hai Cò và gia đình

Chiếc xe của người bạn trai cùng lớp đã đến Hồng Phượng đi ra cả hai nắm tay nhau dưới ánh nắng ban mai thật đẹp ,một ngày mới bắt đầu

Trang nhìn đứa con gái chột nhớ đến ngôi nhà bà ngoại năm xưa tại Phú Trinh ,những đêm trăng chị em ngồi trước hiên ngôi nhà lầu mặt hướng ra bờ sông Cà ty lộng gió,cười đùa với nhau,nàng chột nhớ đến gốc hai cây khế và Hai Cò rình mình tắm đeo mình trên nhánh cây như con Tắc kè lồi củ từ ,,mới đó mà đã mấy mươi năm ...

-Ngoại ơi con nhớ ngoại nàng chột nói lên ,và trước mặt mình một bà già trầu tay chống gậy với chiếc áo lụa màu nâu đang đi về phía sân có hai cây khế và cái bồn tắm tráng men ,bóng Hai Cò vạm vỡ xách nước cho nàng tắm cái đó căng lên như cây súng bang bang ,khi xưa ta bé ta chơi bang bang

-Trời cây súng nước tuổi thơ giờ mình đang nắm trong tay nó vẫn đầy đủ đạn dược bang bang ,nàng chột cười cho ý nghĩ dâm của mình thì cái bóng bà ngoại biến mất Hai Cò đã về

Trang nhào ra ôm Hai Cò mùi nước biển còn đọng trên đôi ngực vạm vỡ ,nàng liếm nhẹ Hai Cò chơi với ,ôm chặt cô chủ rồi quỳ xuống như một người nô lệ đặt chân cô chủ lên đầu mân mê đôi tay trên cặp giò trường túc bất chi lao, Trang thở mạnh nâng đầu Hai

Cò lên vùng cấm địa không còn vương bận những phòng thủ giới hạn ,sau 5 năm nàng mới tìm lại cảm giác này.

-Mình ơi thời gian Anh biến mất anh có người đàn bà nào không ?

-Dạ cô chủ đầu có tui làm công quả nơi Chùa Tây Tạng ,suốt ngày làm vườn chỉ nhớ một mình cô chủ thôi

-Ừa mà cái cây sủng này bang bang mình em thôi nhé Hai Hai CòCò

Hai Cò không có cơ hội để đánh một con cá Kinh như ông già Santiago ,loại cá như trong truyện nó chỉ có nơi Vịnh Mexico rất xa

James bây giờ hiện thân của Manolin một thanh niên theo nghề biển với ông già Santiago là Hai Cò gốc Việt Nam ,một lính Hải Quân của Duyên Đoàn 28 ,nhưng không có con cá Marlin loại cá nước sâu rất lớn dài có thể 6 mét gần bằng chiếc tàu của Hai Cò đang có .

Có những ngày giông bão Hai Cò nằm nhà Trang đọc thêm những chuyện của Hemingway A Farewell to arm ,và truyện ngắn Người lính trở về .

Hai Cò thích nhất hai truyện này nó làm Hai Cò chột nghĩ đến thân phận người lính VNCH năm nào .

Trang gối đầu lên đôi tay rắn chắc của Hai Cò ,lật chương đầu tiên của cuốn Giã từ Vũ khí nàng đọc giọng nàng trong và ấm như một nữ phát ngôn viên của đài Quân Đội Dạ Lan năm xưa mà Hai Cò cùng lính rất ái mộ và ghiền mỗi đêm ,có đũa hình dung ra người đẹp rồi thương thầm đêm đêm nghe tiếng Dạ Lan xong bắn trực thăng luôn sáng nháy xuống biển tấp rất sớm .

Giọng cô chủ vang lên

-Vào Hạ cuối năm ấy chúng tôi đóng quân trong một ngôi nhà ở một làng trông sang con sông và có một cánh đồng bằng chạy dài đến chân núi .Lòng sông trong vắt nhiều sỏi .đá cuội,long lạnh ngời dưới ánh mặt trời và nước thì ngả màu xanh cuộn cuộn chảy

Trước nhà ,những đoàn quân tiến qua làm tung bụi phủ trên lớp lá .Thân cây cũng vương vương đầy bụi .

Năm ấy lá lại rụng sớm hơn mọi năm

Hai Cò nghe đến chương hai thì ngủ mất Trang mỉm cười nàng gấp cuốn sách ,nhẹ nhàng ngồi dậy để chòng ngủ tiếp hần như một đũa con nít còn bám vú mẹ ,mà Trang lại khoái những cảm giác vẩn thuốc điếu của Hai Cò mới chết ,nó lằng lằng ,tăng tăng tăng như đàn kiến đang chạy đua trên mỏm núi Hoa sơn trong truyện Kim Dung ,Hoa sơn luận kiếm những tuyệt chiêu Hai Cò tung ra làm nàng chơi với .Tuổi bắt đầu hồi xuân cả hai rất xung ,đánh nhau bất kể thời gian

Năm 2014 gia đình Hai Cò về thăm Phan Thiết ,đến căn nhà xưa của ngoại giờ nhà cửa xây trên đó không còn nhận ra vết tích năm xưa

Bên kia đường căn nhà chú Hai ba thằng Mười vẫn còn đó khung trang hơn cửa đóng kín Giàn bông giấy đỏ rực không một bóng người .

Trang nghe người ta nói nhà nước mua hết những dãy lều làm nước mắm và ngôi nhà lớn có mái hình trái Mãng cầu 15 cây vàng vào năm 1980 , trả cho ông cháu đích tôn bây giờ đã quá vắng vì buồn tình tự tử chết.

Ngôi nhà không còn một chút kỷ niệm nào sót lại ,Trang và Hai Cò đi ra Sở mã nơi lâu Ông Hoàng ngôi Chùa vẫn còn ,đất sở mã do thế hệ thứ 4 từ đời ông ngoại nàng Trần gia Hòa trấn thủ ,gốc Mai quý nhất cả chục tỷ đã bị ông Lợi em ông Bốn lệnh lấy trộm mất ,gia tài một thời giàu sang

Nhất Đậu nhì Xi (Bác Xi) giờ chẳng còn gì ngoài cái nghĩa trang dòng họ nằm phơi dưới ánh nắng nhiệt đới trước mặt là biển mênh mông lộng gió Trang gạt nước mắt Không ai giàu ba họ và cũng không ai khó ba đời.

Hai Cò gấn bó với biển cả kể lại câu chuyện này cho ông võ mộng viết, hẹn sẽ gặp Mười khi về Úc một chuyến cùng chị Trang và mấy đứa con.

Năm 1993 Chiến đầu đền dụ Mười sang Florida sống ,sẽ tìm người làm mai

-Thôi mày lo thân mày đi ,tao yêu nước Úc và Thành Phố Melbourne ,khó ai búng tao ra khỏi nơi này kể cả con Lisa ,đĩ vãng đã qua xem như nó là một kỷ niệm của đời ly hương Mày gặp Anh Hai Cò thường không?

-Ít khi gặp tao không xuống Tampa chỉ nói chuyện qua phone ,con Lisa sắp đám cưới mày đi sang đây nữa không?

-Tao không muốn dự đám cưới của Lisa ,vì tao đang chuẩn bị ly dị đời tao sắp sóng gió

Mười gạt phone nhìn ra bầu trời xám xịt của Melbourne ,đàn Hải âu từ biển bay về có một con lạc loài đáp xuống gần nhà đôi cánh của nó đã mỏi không tiếp tục bay theo đàn về hướng Bắc .

Mười nói cho chính mình nghe khi nhớ đến Anh Hai Cò .

-Hai Cò chúc anh bắt được một con cá thật lớn cho cô chủ như lời anh đã hứa ,trên bàn cuốn The old man and The Sea vẫn còn trang cuối chưa đọc hết cho Lisa nghe dấu gấp trang vẫn còn đó từ cuối năm 1986 khi Anh Hai Cò mất tích ./.

Phan Nhật Bắc Australia tháng 9 năm 2022

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM